VEDRAN RUŽIĆ

Portfolio

Izjava umjetnika

U svom radu bavim se pitanjem vremena – ne kao apstraktnom filozofskom kategorijom, nego kao nečim što nam je često oduzeto, administrirano i vraćeno u obliku obveze; nečem što prodajemo, ali istovremeno držimo kao presušno i dragocjeno. Polazišna fraza „Je li ovo dobar tajming?" nije samo pitanje o trenutku već simptom sustava koji je naše iskustvo vremena pretvorio u niz evaluacija, rokova i formalnih zahtjeva kojima moramo udovoljiti da bismo bili legitimni – kao radnici, kao građani, kao ljudi. Upravo iz tog osjećaja stalnog odmjeravanja vremena proizlazi interes za strukture koje ga oblikuju.

Birokratski sustavi kojima svakodnevno navigiramo nisu odraz svijeta. Naprotiv, oni ga stvaraju. Dokument nije zapis o dugu – dokument jest dug. Dozvola nije odraz urbanog plana – dozvola jest grad koji nastaje. U tom smislu, moj rad nije kritika sustava izvana, nego pokušaj da se iznutra, materijalno i tvrdoglavo, učini vidljivim ono što sustav čini nevidljivim: načine na koje administracija, procedura i forma preoblikuju našu stvarnost i naše vrijeme.

Radim s različitim medijima: izrađujem instalacije i keramiku, bavim se crtežom, animacijom i zvukom, istražujući kako drugačiji materijali utječu na doživljaj i značenje rada. U animaciji koristim spor, ručni proces i crtam kemijskom olovkom na papiru, kao svjesnu i prkosnu suprotnost ubrzanom digitalnom ritmu i automatiziranim alatima današnjice. U nekim radovima koristim i svakodnevne materijale koji naizgled nastaju sami od sebe, poput kućne prašine, koju pretvaram u fizički objekt rada. Na taj način vrijeme ne prikazujem samo kao ideju, nego i kao materijal koji se polako skuplja i taloži – poput problema današnjeg društva koji se često guraju pod tepih, a koje ja odlučujem iznijeti na površinu.

Meso vremena (detalj), 2025., tepih načinjen od prašine na mrežastoj podlozi, 80×40 cm (foto: Žaklina Antonijević)

Paradoks koji me najviše zanima jest sljedeći: živimo u vremenu u kojem su globalni sukobi i strukturalne krize sve izvjesnije, dok se naša svakodnevica istovremeno sve više svodi na automatizacije i (ne)brige oko stanja na koja ne možemo utjecati. Taj jaz čini očitom razliku između veličine problema koji nas okružuju i minijaturnosti našeg bivanja.

Sustavi unutar kojih se pokušavamo snaći funkcioniraju upravo na temelju apsorbiranja i odvlačenja pažnje, fragmentiranjem našeg vremena i temeljem logike u kojoj je svaki korak formalno ispravan, a ukupni rezultat apsurdan.

Ne nudim odgovore, već svojim radom želim potaknuti gledatelja da na trenutak zastane i prepozna apsurde svakodnevice. Zanimaju me trenuci kratke nelagode ili humora – oni u kojima postajemo svjesni da smo već dugo građani svojevrsne Kule koja se gradi sama od sebe, prema dozvolama koje nitko nije čitao, u ritmu koji nismo izabrali.

Svaki odnos s društvom podrazumijeva donekle gubitak slobode (detalj), 2025., pregradni stupići i bodljikava žica, 93 cm (v) × 133 cm (d) × 32 cm (Ø stupića) (foto: Melani Grabar)

Biografija

Vedran Ružić (Rijeka, 26. kolovoza 1986.) vizualni je umjetnik i jazz glazbenik (kontrabas i bas gitara). Pohađao je Jazz konzervatorij u Klagenfurtu, a diplomirao je 2018. godine na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci, smjer slikarstvo, s diplomskim radom na temu „Povezivanje glazbe i slikarstva“. Iza sebe ima tridesetak samostalnih te petnaestak zajedničkih izložbi u galerijama u Hrvatskoj i inozemstvu.

U svom recentnom umjetničkom radu Ružić razvija multimedijalnu praksu usmjerenu na istraživanje vremena kao društveno i materijalno uvjetovane kategorije. Koristeći instalaciju, keramiku, crtež, animaciju i zvuk, ispituje kako različiti mediji oblikuju percepciju i značenje rada, često naglašavajući spor, ručni proces kao kontrapunkt ubrzanoj digitalnoj proizvodnji.

Osim toga, Ružić je autor šest jazz albuma, scenarist dva filma (redatelj jednog) te dobitnik nagrade Porin 2017. godine u kategoriji najboljeg albuma jazz glazbe.

Član je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika i Hrvatskog društva likovnih umjetnika Rijeka.

Foto: Melani Grabar

Odabrani radovi

Serija radova *Dobar tajming?* (2024.–)

Serija radova „Dobar tajming?” pripada mojem najnovijem opusu i predstavlja odmak od prijašnjih tema. Polazi od jednostavnog, ali sve prisutnijeg pitanja koje me zaokuplja, a to je pojam „tajminga”. Kroz njegovu svakodnevnu, gotovo slengovsku upotrebu, istražujem odnos prema vremenu, provlačeći ga kroz ironiju u likovnom izrazu i zvuku.

Ovoj seriji pripadaju sljedeći odabrani radovi:

- *Kula Adriatica* (2026.)
- *Metropolis* (2026.)
- *Fontana mladosti* (2026.)
- *Bitka za Issu* (2026.)
- *Meso vremena* (2025.)
- *Pena od sapuna* (2025.)
- *Pa ti sviraj violinu i pjevaj pjesme* (2025.)
- *Svaki odnos s društvom podrazumijeva donekle gubitak slobode* (2025.)
- *Moje je vrijeme dragocjenije od tvojega* (2024.–)
- *Nalozi za nacionalna plaćanja* (2024.)

Kula Adriatica

Godina: 2026.
Tehnika: akril i rapidograf na platnu
Dimenzije: 115×155 cm

Rad polazi od reference na Bruegelovu Babilonsku kulu kako bi prikazao suvremeni kaos urbanog razvoja, gdje gradnja proizlazi iz administrativnih odluka, a ne stvarne potrebe. Kula postaje metafora sustava koji sam sebe perpetuira, dok se komunikacija među ljudima raspada. Pitanje „dobrog tajminga" ovdje se pojavljuje kao nemoguć uvjet unutar strukture koja je već izmakla kontroli. Vizualni višak i zasićenost prizora odražavaju fragmentiranost vremena i prostora u kojem živimo.

Foto: Melani Grabar

Metropolis

Godina: 2026.
Tehnika: akril na platnu
Dimenzije: 200 ×150 cm

Rad polazi od reference na film Metropolis redatelja Fritza Langa koji će dogodine slaviti 100.-tu obljetnicu. U njegovom radu Metropolis je inspiriran Kulom babilonskom i tehnološkim napretkom koji često puta nazaduje društvo. Kao i tada i danas je tema aktualna sa još jače izraženom megalomanijom koja iz dana u dan sve više proždire ljude.

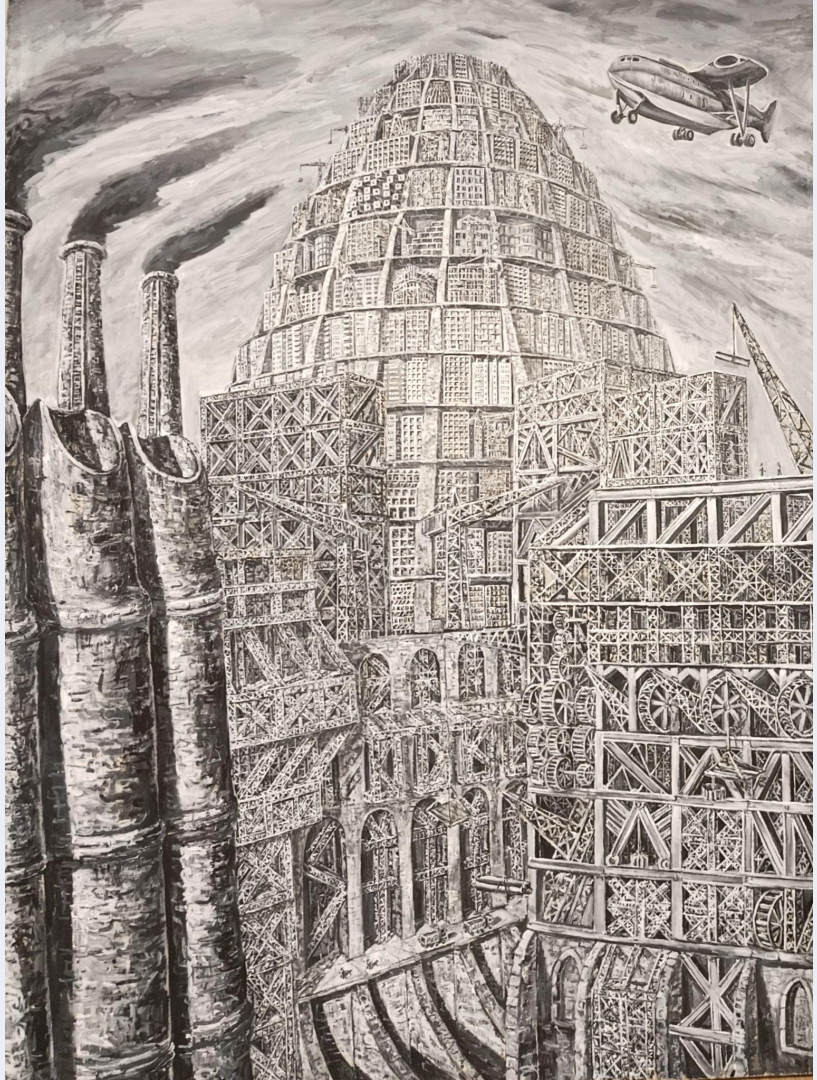

Foto: Vedran Ružić

Fontana mladosti

Godina: 2026.
Tehnika: akril i rapidograf na platnu
Dimenzije: 115×155 cm

Fontana mladosti ironizira ideju vječnosti i produženja života u kontekstu suvremenog društva koje istovremeno ubrzava i troši vrijeme. Umjesto obećanja obnove, rad sugerira beskonačno kruženje istih obrazaca i iluziju trajanja. Vrijeme se ovdje ne obnavlja, već reciklira kroz ponavljanje i želju za odgodom kraja. Time rad otvara pitanje je li potraga za „pravim trenutkom" zapravo bijeg od njegove prolaznosti.

Foto: Melani Grabar

Bitka za Issu

Godina: 2026.
Tehnika: akril i rapidograf na platnu
Dimenzije: 155×115 cm

Referirajući se na povijesnu bitku, rad uspostavlja paralelu između antičkih sukoba i suvremenih borbi za prostor, resurse i vrijeme. Umjesto herojske naracije, naglasak je na apsurdu ponavljanja konflikata unutar drugačijih, ali strukturalno sličnih sustava. Vrijeme ovdje ne donosi razrješenje, već gomilanje slojeva istih obrazaca.

Foto: Melani Grabar

Bitka za Issu (detalj), 2026., akril i rapidograf na platnu, 155×115 cm (foto: Melani Grabar)

Meso vremena

Godina: 2025.
Tehnika: tepih načinjen od prašine na mrežastoj podlozi
Dimenzije: 80×40 cm

Kroz materijalnost prašine kao „mesa vremena”, rad čini vidljivim ono što svakodnevno nastojimo ukloniti i zaboraviti. Prašina postaje fizički zapis protoka vremena i akumulacije nevidljivih ostataka života. Usporeni proces nastajanja rada suprotstavlja se ubrzanom ritmu suvremenosti, pretvarajući zanemarene čestice u trajni objekt. Rad problematizira odnos između zaborava i sjećanja, gdje vrijeme nije linearno, već se taloži.

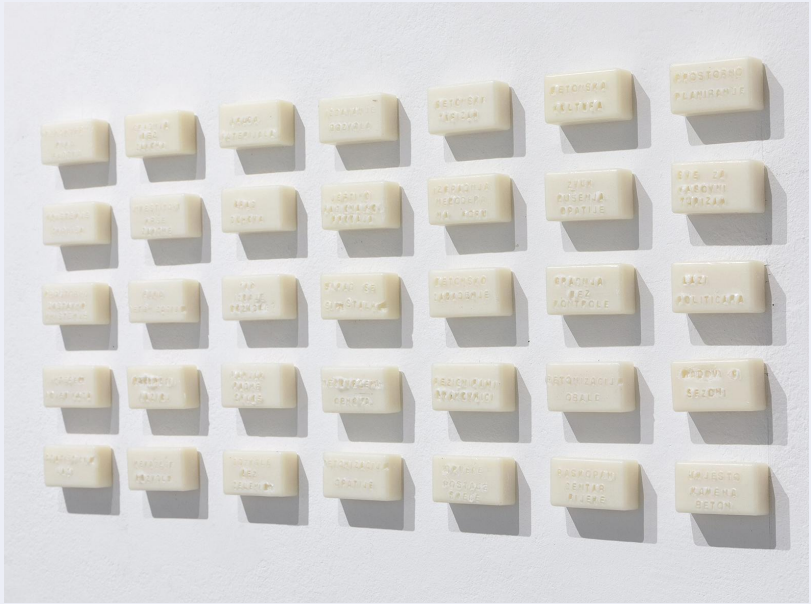

Foto: Melani Grabar

Pena od sapuna

Godina: 2025.
Tehnika: utiskivanje u sapun
Dimenzije: 8×4×2.5 cm, 35 komada

Ovaj rad tematizira riječi i obećanja čiji je rok trajanja unaprijed ograničen ili potpuno isprazan. Utisnute u sapun, poruke su podložne nestajanju, čime se naglašava njihova privremenost i nepostojanost. Vrijeme briše izgovoreno jednako brzo kao što ga i proizvodi. Rad ukazuje na površnost komunikacije u sustavu u kojem značenje ovisi o trenutku, a ne o sadržaju.

Foto: Žaklina Antonijević

Pa ti sviraj violinu i pjevaj pjesme

Godina: 2025.
Tehnika: gudalo i radnički metar
Dimenzije: 73×3 cm

Intervencijom na gudalu, gdje je konjska dlaka zamijenjena građevinskim metrom, rad spaja glazbenu disciplinu s logikom mjerenja i gradnje. Time se ukazuje na nesklad između zapisanog i stvarnog, slično kao kod *scordature* gdje čujemo nešto drugo od onoga što je notirano. Administrativne „partiture" stvarnosti proizvode rezultate koji ne odgovaraju očekivanju. „Dobar tajming" ovdje postaje pitanje usklađivanja između sustava i percepcije.

Foto: Žaklina Antonijević

Svaki odnos s društvom podrazumijeva donekle gubitak slobode

Godina: 2025.
Tehnika: pregradni stupići i bodljikava žica
Dimenzije: dva stupića 93 cm visine, 32cm promjera baze sa bodljikavom žicom u razmaku od 133 cm

Foto: Melani Grabar

Ova instalacija uspostavlja fizičku i simboličku granicu između pojedinca i društva. Prostor koji bi trebao omogućiti kretanje istovremeno ga ograničava. Vrijeme provedeno unutar društvenih struktura uvjetovano je pravilima koja nužno reduciraju slobodu. Rad naglašava paradoks sudjelovanja – biti dio sustava znači pristati na njegov ritam.

Moje je vrijeme dragocjenije od tvojega

Godina: 2024.–2026.
Tehnika: keramika
Dimenzije: prilagodljive (trenutno je oko 200 cm radijusa rasprostenih keramičkih opušaka po podu)

Tisuće keramičkih opušaka tvore instalaciju koja materijalizira osobno potrošeno vrijeme kao kolektivni prostor. Svaki opušak označava trenutak čekanja, napetosti ili predaha, pretvarajući individualno iskustvo u zajedničku sliku. Nemogućnost kretanja kroz prostor dodatno naglašava apsurd hijerarhije vremena. Rad otvara pitanje vrednovanja vlastitog i tuđeg vremena unutar društva koje ga stalno mjeri i uspoređuje.

Foto: Žaklina Antonijević

Moje je vrijeme dragocjenije od tvojega (detalj), 2024.–2026., keramika, dimenzije prilagodljive (foto: Melani Grabar)

Nalozi za nacionalna plaćanja

Godina: 2024.
Tehnika: keramika
Dimenzije: 10×21cm (14 komada)

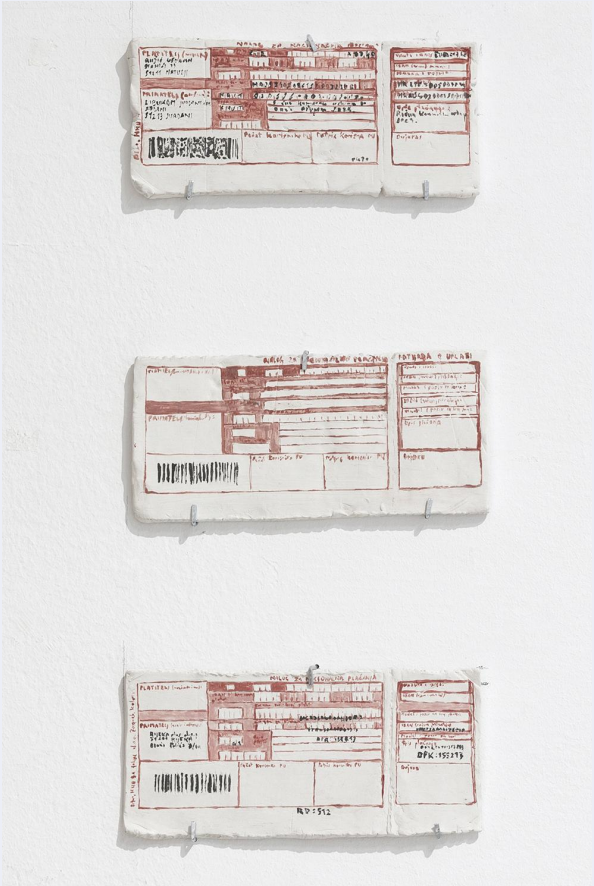

Foto: Žaklina Antonijević

Keramičke reprodukcije uplatnica funkcioniraju kao arheološki artefakti suvremenog društva. Dokument više nije zapis stvarnosti, već njezin konstitutivni element – dug koji postoji kroz svoju administrativnu formu. Materijalnost keramike suprotstavlja se prolaznosti digitalnog sustava, sugerirajući njegov mogući nestanak. Rad problematizira način na koji birokracija oblikuje naše vrijeme i svakodnevicu.

Bistri vitez Don Quijote iz Medviđe

Godina: 2026.
Tehnika: kratki animirani film
Poveznica na video

Animacija reinterpretira lik Don Quijotea u suvremenom, lokalnom kontekstu, gdje se borba s „vjetrenjačama” premješta u prostor svakodnevnih frustracija i sitnih apsurda. Ručno crtani i skenirani kadrovi naglašavaju fizički rad kao svjesnu suprotnost digitalnoj brzini i automatizaciji. Lik viteza postaje figura upornosti i iracionalne borbe unutar sustava koji proizvodi beskonačne, naizgled beznačajne prepreke.

Mikado-Mondrian

Godina: 2024.
Tehnika: akril i rapidograf na platnu
Dimenzije: 50×46 cm, 9 platna

Rad spaja vizualni jezik modernističke apstrakcije s logikom igre, stvarajući kompoziciju koja balansira između reda i njegove narušivosti. Struktura nalik Mondrianovim mrežama sugerira sustav, dok naslovna referenca na mikado uvodi element slučajnosti i rizika. Svaki „pomak" unutar sustava potencijalno destabilizira cjelinu, baš kao i sitni društveni prijestupi koji se često opravdavaju vlastitom nevidljivošću. Rad tematizira etiku svakodnevice u kojoj se granica između prihvatljivog i neprihvatljivog kontinuirano pomiče.

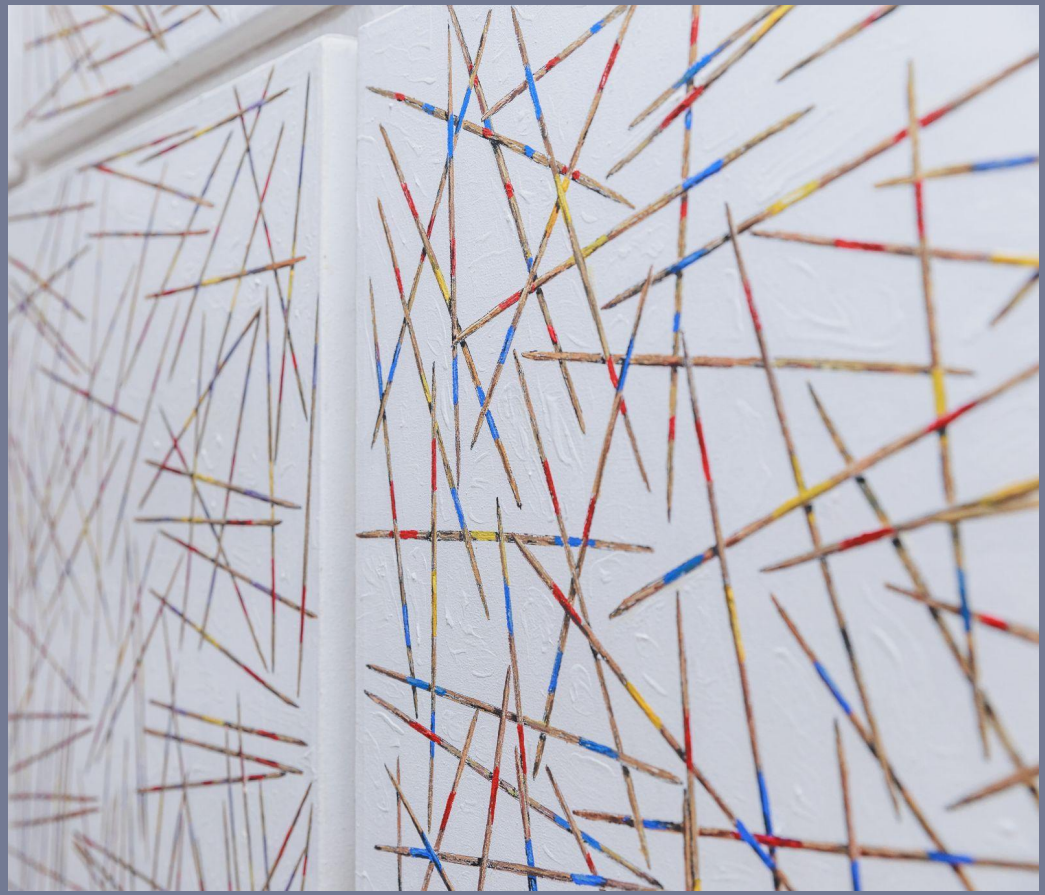

Foto: Melani Grabar

Okovani Prometej

Godina: 2022.
Tehnika: vareni samostojeći lanci i video projekcija ratne vatre
Dimenzije: 100 komada samostojećih lanaca – dimenzije pojedinačnog su 210 cm uz postolje radijusa 35 cm / skupna instalacija oko 210×400×400 cm

Rad uspostavlja kompleksan prostorno-vremenski odnos kroz kombinaciju objekta, zvuka i svjetla, stvarajući situaciju koja nadilazi pojedinačni medij. Inspiriran idejom sveobuhvatnog umjetničkog djela (Gesamtkunstwerk), prostor postaje mjesto susreta različitih ritmova i intenziteta, gdje se vrijeme doživljava kao pritisak i ograničenje. Fizička barijera i kružni raspored elemenata uvjetuju kretanje i zadržavanje gledatelja, uvodeći ga u stanje kontemplacije. Prometej kao figura ovdje ne simbolizira samo kaznu, već i trajanje unutar sustava iz kojeg nema izlaza.

Foto: Maja Prgomet

Okovani Prometej, 2022., vareni samostojeći lanci i video projekcija ratne vatre, skupna instalacija oko 210×400×400 cm (foto: Maja Prgomet)

Kukičanje u ratno vrijeme

Godina: 2022.
Tehnika: kukičana bodljikava žica
Dimenzije: 200 metara bodljikave žice

Rad proizlazi iz intimne situacije učenja tradicionalne vještine, ali je transformira u snažan kontrast između nježnosti geste i brutalnosti materijala. Kukičanje bodljikavom žicom uvodi spor, repetitivan proces koji stoji u oštroj suprotnosti s ubrzanim i nasilnim kontekstom ratnih zbivanja. Vrijeme provedeno u izradi rada postaje prostor suočavanja s paralelnim stvarnostima – svakodnevicom i globalnim krizama. Tradicionalni čin brige i stvaranja ovdje poprima obilježja opasnosti i nelagode.

Foto: Sanja Prodan

Izbor izložbi

Samostalne

2025. – „Dobar tajming?/Okovani Prometej“, Galerija Loggia/Hrvatski dom, Split

2025. – „Dober tajming?“, Ravne na Koroškem, Slovenija

2022. – „6 metara“, Galerija Juraj Klović, Rijeka

2022. – „Simfonija betona i željeza“, Galerija Ružić, Slavonski Brod

2021. – ”Forbidden Melody”, Galerija Događanja, Zagreb

2021. – “Forbidden Melody“, Galerija Vladimir Bužančić, Zagreb

2021. – “Moguće nemoguće“, Galerija Antuna Augustinčića, Klanjec

2021. – “Wagner“, Paviljon Juraj Šporer, Opatija

2020. – „Wagner“, Galerija Galženica, Velika Gorica

2020. – „Sandhour“, Institut für Alles Mögliche, Berlin, Njemačka

Grupne

2023. – Drava art biennale, Koprivnica, Osijek, Sl. Brod

2021. – “Bijenale crteža“, HDLU Istre, Pula

2020. – “Neizvjesna izložba“, Galerija Kortil, Rijeka

2020. – “Umjetnost i politika“, HDLU Istre, Pula

2020. – “Zvučne okupacije“, galerija SKC Rijeka

Izbor nagrada

2025. – Nagrada na manifestaciji Grisia u Rovinju

2024. – Nagrada na Međunarodnom likovnom natječaju Mandrać

2018. – Godišnja nagrada Primorsko Goranske Županije, Grada Opatije i Općine Matulji za doprinos kulturi

2018. – Posebno priznanje Akademije primijenjenih umjetnosti u Rijeci

2017. – Nagrada Porin za najbolji jazz album

Kontakt

+385 91 584 57 33
vedran.ruzic1@gmail.com
www.vedranruzic.com